

Människan är också ett djur

Skånska Dagbladet
24 oktober 2007

KONST / RECENSION

Jean Bolinder
magasinet@skd.se

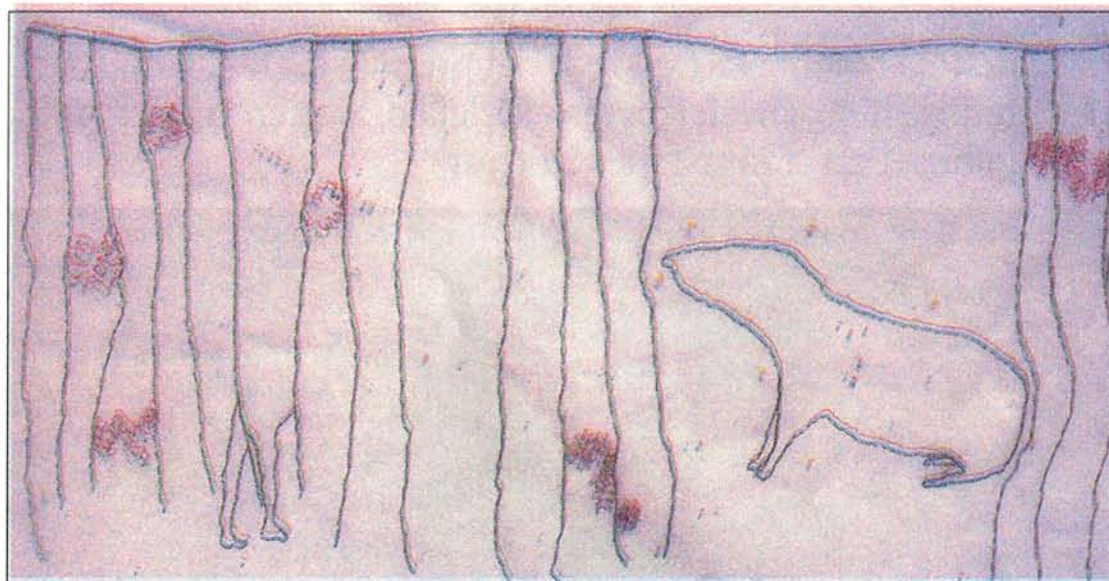
Spännande. / Lördag efter lördag ger jag mig ut på konstrunda. Man skulle kunna tro att det blir enahanda och trist som att stå vid ett löpande band och skruva till muttrar. Men så är det aldrig, jag möter så mycket spännande och intressant konst och ges så många nya aspekter på mitt liv att jag alltid kommer tillbaka stimulerad och upplivad. Det gäller inte minst min senaste runda som bjöd på en rad originella och underfundiga konstnärer.

På Burlövs Konstförening ställer **Majlis Agbeck** ut målningar och broderier.

Ofta handlar det om en livstråd som letar sig fram genom vakuüm eller så är det en befriande ariadnetråd som visar oss ut ur den labyrint där vi gått vilse. "Djur som väntar, på vad?" heter ett broderi. Människan är också ett djur. Vad väntar vi på? **Majlis Agbeck** är djupt originell och hennes bilder ger befrielse och katharsis – vi stackars möss i labyrinten väntar på Godot, en frälsning, att Jesus ska komma

Burlövs Konstförening:

Majlis Agbeck pågår till 28 oktober (lör-sön 13-16, övriga dagar bibliotekstid), **Lilla Uppåkra:** Gunilla Anderson, Lars Englund och Yvonne Möller pågår till 4 november (ons, tors, lör, sön 13-16), **Galleri G:** Richard Camara pågår till 4 november (fre-sön 13-16), **Galleri Billinge:** Marie Louise Kold pågår till 17 november (tors-lör 13-17).

Väntan. Maj-Lis Agbeck: "Djur som väntar, på vad?", broderi.

åter, att vi ska slippa ut och befrias... Vad väntar vi på?

Gränsmärken

Livet är kanske en fångenskap och drömmen om befrielse. På Lilla Uppåkra skapar tre konstnärer en existentiell stämning. **Gunilla Anderson** markerar "Tecken", "Mänsklig natur", "Vandring" - där färgfläckar och färgspår utgör riktpunkter i Varats ödliga landskap. **Lars Englund** markerar gränsmärken i detta Vara: runda "Borderlights" som blir fyrar längs de borderlines som klyver tillvaron och sträcker sig rakt genom svaga psyken.

Otroligt fascinerande är de "Interferenser" som **Yvonne Möller** skapar. Termen står egentligen för vågrörelser som periodiskt förstärks och försvagas. Resultatet blir en sällsam rörelse i den bild som egentligen bara

existerar i vårt varseblivande. Ett slags djupsinnig op-konst som gör en yr i huvudet och förvirrad. Det är som att se in i livets kärna, ana de molekylära rörelser som gör att vi finns till i det svarta tomrummet. Jag har aldrig sett något lika hisnande!

Roligt har man på Galleri G (Lund) där **Richard Camara** (född 1973 i Bryssel av portugisiska föräldrar) varierar begreppet "Hatt" på en mängd sätt i datorgrafik.

Man ska kunna äta upp sin hatt, hatten blir en riddarhjälm, en halmhatt med vev är kanske ett slags gramofon, hjärnan blir hatt, hus omvandlas till hattar, en hatt är försedd med livbåt och ett par pysslingar seglar fram med ett plommonstop som ballong.

Hatten blir det "Persona" som vi enligt Jung visar omvärlden. Camara

är smart, rolig och djupsinnigare än han först verkar!

Månlandskap

På Galleri G såg jag första gången bilder av den nu nära nog världskända svensk-danska **Marie Louise Kold**. Jag blev genast mycket imponerad och när jag nu möter henne på Galleri Billinge kan jag konstatera att hon mognat på ett också imponerande sätt. Detta är stor konst av en konstnär som kommit för att stanna.

Hennes citat från Karen Blixen och tomögda månlandskap är evigt närvarande för oss som en gång sett bilderna. I galleriet mötte jag en förtjuandande ung dam vid namn Hedvig. Hennes mor Sophie Jonasson kom 2004 med en fin diktsamling "Existens" som illustrerades av Marie Louise Kold.

Roligt. Richard Camara: "Hatt".

Moget. Marie Louise Kold: "Blå symfoni".

Där sammanfattas min konstrunda som röda tråd i en vidunderlig strof:

*Det är tomt och öde
ingen Guds ande svävar över vatt-
net.*

*Det är inte i begynnelsen
det är efter förintelsen.*